

PAROCHIEWIJZER PASEN 2016

Jaargang 3, nummer 1

Vasten - van de redactie	2
Verrijzen is groeien in geloof – van het pastorale team	3
Heeft het geloof nog kans?	5
Lezing Leo Fijen	7
Heilig Jaar van de Barmhartigheid	8
Financieel overzicht 2015 parochie Wonderbare Moeder	10
Uitneembare pagina – vieringen rond de Goede Week en Pasen	
Toelichting op de jaarcijfers	11
Flitsen(d) – uit de Lambertusflitsen	11
Kapelpark Wonderbare Moeder	12
Kapelfunctie voor de kerken van Herpt en Heusden	14
Van bloemen tot bloemsierkunst: Corrie en Wim Elias	16
Pasen – werkgroep Maria Bedevaart	18
Wereldjongerendagen 2016: onze jongeren hebben er zin in!	19
Een dag niet gelachen...	20

VASTEN - van de redactie

Voor een goed katholiek was vasten vroeger heel normaal. Ik kan mij nog herinneren dat er vroeger thuis aandacht aan besteed werd. Het bekende snoeptrommeltje was er bij ons ook. Gedurende de week werd al het snoep wat je kreeg erin verzameld en op zondag mocht je dat dan opeten. Want op zondag hoefde je niet te vasten. Ook werd er van ons verwacht dat we iedere dag in de vasten een boterham zonder beleg aten. Uiteraard was vrijdag visdag, maar dat was altijd op vrijdag. Maar vooral Goede Vrijdag was vasten- en onthoudingsdag. Mijn grootmoeder verjaarde eind maart en dat kon weleens op Goede Vrijdag vallen. In mijn herinnering werd het feest dan uitgesteld, want op Goede Vrijdag vierde je geen verjaardag. In de loop der jaren zijn de regeltjes verdwenen. Met de terugloop in het aantal gelovigen is ook de vasten niet meer zo strikt.

Dit jaar viel het mij op dat er weer over vasten werd gesproken en dat mensen, gelovig of niet, dit aangrijpen om iets te laten wat men veel of heel graag doet.

Veel mensen laten de alcohol staan, of gaan minder uit, of gaan wat minder gamen, etc. Men heeft toch het gevoel om een periode in het jaar bewuster met bepaalde gewoontes om te gaan.

Ieder jaar is er ook de Vastenactie. Dit jaar zet het dekenaat Zaltbommel-Heusden-Waalwijk zich in voor 2.000 weeskinderen in Oyugis, Kenia. Onder het motto 'even minderen voor een ander' kunt u bijdragen aan hun huisvesting, kleding, onderwijs en aan gezondheidszorg. Dat kan door geld te storten op de rekening van de Vastenactie, of misschien heeft u al gefietst of gewandeld voor dit goede doel? Bij het verschijnen van het parochieblad is de sponsortocht al geweest maar u kunt de actie nog steunen: uw gift is van harte welkom op bankrekeningnummer NL 56 RABO 0136 5827 10 ten name van Dekenale Vastenactie.

Wij wensen u, van de redactie, een Zalig Pasen.

Marie-Bernadette Stevens

Verrijzen is groeien in geloof...

Het is zondagochtend 21 februari 2016, vroeg in de ochtend, als ik samen met een medepelgrim het graf binnentreed in de Heilige Grafkerk te Jeruzalem. Ik probeer me de situatie voor te stellen en probeer door het complexe gebouw heen te kijken...

Ik zie de Calvarieberg voor me, de plek waar Jezus aan het kruis werd genageld. Links daarvan moet het kruis zijn opgericht. Hij zal hoogstwaarschijnlijk niet de eerste en ook niet de laatste zijn geweest die er terechtgesteld werd door de Romeinen. Dan zie ik de plek waar volgens de traditie Maria van Nazareth, Maria van Magdala en Maria van Klopas stonden toen het drama zich had voltrokken en Jezus van het kruis werd genomen. Jozef van Arimathea zorgde als vooraanstaande Jood voor een graf voor het gekwelde lichaam. Keizerin Helena, moeder van keizer Constantijn, heeft de heilige plaats in de vierde eeuw na Christus ontdekt en er een grote kerk op laten bouwen. Als pelgrim probeer ik het voor te stellen en het op me in te laten werken. Wat heeft het betekend en wat betekent het nu nog in een verdeeld Jeruzalem, in een verdeelde Heilige Grafkerk met kopten, orthodoxen en katholieken? Wat betekent het voor mij dat Jezus een kleine 2.000 jaar geleden is opgestaan uit de dood en het kwaad heeft overwonnen..?

We mogen stellen dat het de kern van ons geloof is, maar wat is dat nu: die verrijzenis? Een belangrijke vraag waar christenen al tweeduizend jaar een afdoende antwoord op zoeken, maar dat volgens mij nog niet echt gevonden is. Het zal dit jaar waarschijnlijk ook niet gebeuren...

We weten niet wat de verrijzenis betekent omdat we het nog niet hebben meegemaakt. We weten het niet omdat we slechts menselijke beelden hebben om te spreken over iets dat duidelijk het menselijke overstijgt. De kern van ons geloof is dus problematisch.

Het is niet langer problematisch als we een geloofssprong maken. Het gaat dus om een sprong, een sprong in het onbekende. Kunnen we dan niks zinnigs vertellen over de verrijzenis? Natuurlijk wel, maar er zal altijd geloof nodig zijn om het te aanvaarden. Met andere woorden: iemand die niet gelooft, zal er ook niet door overtuigd raken. Waarom geloof ikzelf dat Jezus verrezen is?

Omdat ik geloof dat we zonder die verrezen Christus niet kunnen uitleggen hoe de Kerk door de jaren heen zoveel heiligen en martelaren voortgebracht heeft.

Er zijn natuurlijk ook anderen die niet zo heilig waren. Daar hebben we de afgelopen jaren genoeg over gehoord, dat weet ik. Die heiligen zijn er echter ook en ze zijn talrijk. Hoe kan Franciscus van Assisi leven zoals hij leefde? Waarom kan hij een voorbeeld, een rolmodel zijn van de vredelievende mens die zijn leven in Gods handen durft te leggen? Ik noem hier één voorbeeld, maar zo zijn er duizenden. Bovendien geloof ik niet dat de leerlingen zo stoutmoedig waren om hun leven te riskeren om iets te verkondigen waar ze niet zeker van waren. Als we zien hoe ze bij de arrestatie van Jezus weglopen, Hem gewoonweg in de steek laten, zelfs Petrus, dan kan het toch niet dat diezelfde leerlingen opeens dingen beginnen te verkondigen waarmee ze hun leven riskeren? Daarom durf ik te geloven in en te hopen op de verrijzenis van Jezus.

Verandert dat verrijzenisgeloof iets in mijn leven? Laat mij ten eerste zeggen dat het veel meer zou kunnen betekenen, maar dat ik als moderne mens soms ook wel eens in de greep van twijfel terecht kom. Maar het verrijzenisgeloof daagt mij uit om altijd verder te kijken dan het lijden en de ellende die er altijd en overal zijn. Kijk maar naar IS in Syrië en Irak, de spanning in Israël, het vluchtelingenprobleem in Europa, ziekte, lijden en dood dichtbij... Met de verrijzenis van Jezus wil God mij duidelijk maken dat, hoe duister de nacht van het lijden en de dood kan zijn, er altijd Zijn Liefde is die een nieuwe morgen laat aanbreken.

Soms blijf ik steken in de ellende en de hopeloosheid van het leven. Maar dan zijn er gelukkig mensen – of misschien zijn het engelen – die me doen opstaan en verder reiken. Al een paar stervende mensen in onze parochie en daarbuiten hebben mij geleerd hoe rustgevend het kan zijn als je de dood aanvaardt en je vol vertrouwen je leven in Gods handen legt. Ik weet niet of ik die kalmte zou hebben als de dood vandaag of morgen aan mijn deur zou kloppen. Maar ik hoop in ieder geval dat er een verrijzenismens is die me dan lostrekt uit mijn angst en zelfbeklag, om me weer te leren vertrouwen te hebben in de Liefde die sterker is dan de dood.

Het is dat verrijzenisgeloof dat ik mezelf en u allen toewens! Het heeft ook de leerlingen, de apostelen tijd gekost om tot dat verrijzenisgeloof te komen. We hoeven ons dus niet te schamen om te zeggen dat we er nog aan moeten werken en er nog in moeten groeien... Zalig Pasen, Christus is verrezen!

Namens het pastorale team,

Diaken Albert Soeterboek

“Heeft het geloof nog kans?”

Onder deze titel hebben de Protestantse Gemeente Drunen en Parochie Wonderbare Moeder gezamenlijk het initiatief genomen om het geloof meer onder de aandacht te gaan brengen bij de mensen die wat op afstand van het geloof zijn geraakt. Dat deel van de parochianen of gemeenteleden die nog wel geloven, maar dit niet meer actief of wat passiever belijden. *Niet meer van deze tijd, ouderwets, heeft geen toekomst meer in deze tijd* worden als redenen genoemd voor het niet meer deelnemen aan kerkdiensten. Om die mensen te bereiken is inspiratie en bekendheid nodig die gevonden is in de persoon van **Leo Fijen**. Hij komt onder de titel: “Heeft het geloof nog kans” op 18 april in Drunen een lezing geven.

Leo Fijen is een Nederlands historicus en journalist. Sinds 1 januari 2009 staat hij aan het hoofd van de omroep RKK. Daarnaast is hij presentator van het RKK-programma Geloofsgesprek, iedere zondagochtend, voorafgaand aan de eucharistieviering.

Eerder presenteerde hij programma's als Vijf voor Twaalf en Kruispunt en de talkshow “In de Schaduw van het Nieuws”, waarin hij met mensen sprak die het nieuws aan den lijve hadden ondervonden. Ook was hij presentator en eindredacteur van het RKK-programma Studio RKK: Rond Kerk en Kroeg.

Het initiatief om op deze manier mensen opnieuw te betrekken bij het kerkelijk leven komt ook voort uit de andere initiatieven die tussen beide geloofsgemeenschappen zijn opgestart. Dominee Elise Janssen, pastoor Dieter Hedeboom en diaken Albert Soeterboek werkten al samen binnen de “Kliederkerk” en “Wonder Why”, gericht op de basisschooljeugd en jonger.

Volgens Rob Kampstra, voorzitter van de kerkenraad van de Protestantse kerk Drunen, hebben beide geloofsgemeenschappen elkaar nodig. Hij is blij met de hernieuwde samenwerking, die in het verleden langzaam is weggefallen door wisselingen van pastores en voorgangers aan beide kanten. “Tussen beide geloven zijn meer overeenkomsten dan verschillen, maar de verschillen voeren te vaak de boventoon. Het besef dat de actieve geloofsgemeenschappen kleiner worden is aan beide kanten duidelijk, maar zij zullen niet verdwijnen uit de samenleving”, is zijn betoog.

De beide kerken organiseren de lezing vooral voor die mensen die wel geloven, maar niet meer de kerken bezoeken. “We willen meer naar de mensen toe gaan, ze uitnodigen voor een avond met een bekende en bevlogen spreker, met een aantrekkelijk verhaal. Wanneer dit voldoende aanspreekt gaan we gezamenlijk kijken hoe we verder willen, meer structureel samenwerken, wat voor de toekomst wellicht nodig zal zijn.”

Er is bewust gekozen voor “De Open Hof” als locatie, dat zich beter leent voor een lezing dan de katholieke kerkgebouwen. Na de rondleiding die ik van Rob Kampstra kreeg kon ik daar volledig mee instemmen. Het gebouw is hier inderdaad heel geschikt voor, de toehoorders zitten veel directer op een spreker. Daarnaast is het met verlichting, geluid- en andere installaties bij de tijd gebleven.

Het organiseren van de lezing was voor Rob Kampstra een heel positieve ervaring. “Er was geen afstand tussen de beide geloofsgroepen, mooi om te ontdekken dat er samen aan één initiatief gewerkt kan worden met één doel: het evangelie veel meer een positieve functie geven in ieders leven. In tegenstelling tot de eenheid in geloofsbeweging binnen de katholieke kerk zijn er binnen de Protestantse Gemeente Drunen meerdere stromingen. Er is diversiteit in beleving, van streng gereformeerd tot vrijzinnig evangelisch, maar wel met veel respect onderling. De Brabantse sfeer voert de boventoon”, vertelt Rob Kampstra, “begripvol voor elkaar, gemoedelijk met elkaar omgaan en de samenwerking zoeken.” De komst van Elise Janssen als eerste vrouwelijke, en ook nog jonge, dominee, geeft de protestantse geloofsgemeenschap ook weer een nieuwe impuls, dus een nieuwe kans.

Jan Brok

Lezing: LEO FIJEN

op maandag 18 april, 'Open Hof' in Drunen

“Heeft het geloof nog kans”

Leo Fijen praat over kansen voor de lokale christelijke geloofsgemeenschap in deze verwarrende tijd en over kansen voor onszelf.

Leo Fijen, een bekend KRO-NCRV tv-presentator met series als Zwaailicht, RKK Kloosterserie, Kruispunt en Kruispunt Actueel, laat ons eerst met concrete voorbeelden en inspirerende verhalen zien, hoe een plaatselijke geloofsgemeenschap zich kan onderscheiden. Hij wijst kleine gemeenschappen een spirituele en gelovige weg die voor alle christenen begaanbaar en navolgbaar is.

Oók voor twijfelaars en zoekers in het geloof.

Na een korte pauze neemt hij ons mee op een innerlijke speurtocht naar ons eigen hart. Deze avond belicht hij de buitenkant van de kerk, maar zoekt hij ook de weg van de binnenkant van iedere bewoner van Drunen.

Hij is realistisch over de toekomst van de geloofsgemeenschappen, maar biedt ook hoop en perspectief.

Iedereen die zich op een of andere manier verbonden voelt met het uitdagende onderwerp is van harte uitgenodigd op maandag 18 april 2016 in kerkgebouw De Open Hof, Vennestraat 57 in Drunen. Aanvang 20.00 uur, einde 22.00 uur. De entree is gratis.

Meld u wel even aan om zeker te zijn van een plaats.

Stuur een e-mail naar parochie@wonderbaremoeder.nl, vermeld daarin 'Lezing Leo Fijen', uw naam en met hoeveel personen u komt.

Of stuur (of bezorg) een briefkaart met deze informatie bij de pastorie in Drunen, Raadhuisplein 2.

Wij hopen velen van u te mogen begroeten op 18 april!

Parochie Wonderbare Moeder
Protestantse Kerk Drunen 'Open Hof'

Heilig Jaar van de Barmhartigheid

Paus Franciscus gaf begin december 2015, met het openen van de Heilige Deur van de Sint-Pieter in Rome, het startsein voor het Heilig Jaar van de Barmhartigheid. Ga je door deze deur word je verplicht de barmhartigheid van de barmhartige Samaritaan jezelf eigen te maken. Ook de Sint Jan in Den Bosch kent zo'n deur in het noorderportaal aan de Hinthamerstraat.

Het was razend druk in Rome! De gelovigen hadden zich niet laten afschrikken door het minder goede weer en de dreiging van terreur. Er is nú meer dan ooit behoefte aan een offensief van barmhartigheid. Volgens de paus zet het Woord van God de genade op de eerste plaats. Zij is in staat om het hart van de mens te veranderen.

Juist in deze tijd van wereldwijde onrust riep Franciscus iedereen op om elke vorm van angst en zorgen achter zich te laten. De opening van het Heilig Jaar valt samen met de herinnering aan de afsluiting van het Tweede Vaticaans Concilie, precies 50 jaar geleden. De paus noemde het concilie van toen 'een grote stap voorwaarts in het geloof'. Dit hoopt hij zelf te bereiken met de hervormingen in de katholieke kerk en in dit Heilig Jaar. "Waar de mens ook is, is de kerk geroepen om hem te bereiken door de vreugde van het evangelie en de barmhartigheid en vergeving van God te brengen," aldus de paus.

In dit Heilig Jaar van de Barmhartigheid wordt iedereen (op)geroepen voor een korte pelgrimage naar de Heilige Deur die geopend is in elke kathedraal, zoals de Bossche Sint-Jan. Het is belangrijk dat dit moment wordt verbonden aan het sacrament van boete en verzoening, en met de viering van de heilige eucharistie met een bezinning op de barmhartigheid.

De paus pleit voor herwaardering van de biecht, een sacrament dat een persoonlijke uitnodiging is van Christus om onze lasten, die te maken hebben met de donkere kantjes van onze persoon, bij Hem te leggen, zijn vrede en verzoening te ervaren en weer nieuw en fris het leven in te gaan. Even je hart kunnen luchten in een veilige en vertrouwde omgeving kan een weldaad betekenen. De regel om elke maand naar de biecht te gaan zoals de kerk aanbeveelt, is in onbruik geraakt in onze streken. De Lambertuskerk telde eertijds drie biechtstoelen - er is er nog één van over. Weliswaar verminderd is de praktijk er nog steeds. Elke zaterdag van 13.30 uur tot 14.30 uur is er in de kerk van Drunen de gelegenheid tot ontvangen van dit sacrament. Het kan natuurlijk ook op afspraak. Ook op andere plaatsen kan het. De hoogbejaarde Bossche pater Amantius (90 jaar oud!) bijvoorbeeld is in het kapucijnenklooster in Den Bosch dagelijks een luisterend oor voor velen. Heel bijzonder.

Amantius ziet de biecht als 'een sacrament van de opluchting'. Ook voor hemzelf: "Het geeft me een dankbaar gevoel om bij mensen een last van hun schouders te nemen." Als penitentie legt hij in de regel het bidden van een 'rozenhoedje', een 'oefening van berouw' of het bijwonen van een heilige mis op. Het voornaamste is dat de biechteling serieus en oprecht berouw heeft. Anders heeft het natuurlijk weinig zin...

Jan van Engelen

Op **zondag 1 mei 2016**, de opening van de meimaand, wordt een inloop in het Mariahuis in Elshout (rechts van de kerk) gehouden. Daar ontvangt pater Van der Klaauw u graag tussen 10.00 en 11.30 uur voor het zegenen van devotionalia als een rozenkrans, beeldjes, kaarsen en andere zaken, het voeren van een pastoraal gesprek en/of het afnemen van het Sacrament van de Barmhartigheid: de biecht. U bent van harte welkom!

FINANCIËEL OVERZICHT 2015

Parochie Wonderbare Moeder

	Realisatie 2015	Begroting 2015	Begroting 2016
BATEN			
Bijdragen parochianen	233.527	217.500	221.350
Bezittingen en beleggingen	205.146	227.000	213.500
	-----	-----	-----
€ 438.673	444.500	440.450	
	=====	=====	=====
LASTEN			
Personeelskosten	172.311	182.200	177.440
Kosten onroerend goed			
- kerkelijke gebouwen	156.862	139.350	152.560
- begraafplaatsen	4.519	8.100	9.100
- beleggingen	-183	850	500
Rente en lasten fundaties	30	125	50
Kosten erediensten	22.390	28.150	23.100
Kosten pastoraal	16.331	16.250	12.750
Verplichte en vrijwillige bijdragen	47.840	49.850	46.950
Beheerskosten	15.375	17.600	18.000
Voordelig saldo	3.198	2.025	-
	-----	-----	-----
€ 438.673	444.500	440.450	
	=====	=====	=====

Toelichting op de jaarcijfers 2015

Terugkijkend op 2015 kunnen we stellen, dat de inkomsten onder druk blijven staan. Door sterke koersschommelingen in het jaar 2015 is een aanzienlijk lager rendement behaald op uitstaande beleggingen dan begroot. Als gevolg daarvan is ook minder dividend ontvangen. Voor een deel wordt deze terugval gecompenseerd door hogere ontvangsten van parochianen uit collectes, offerkaarsen en uitvaartdiensten. De ontvangen gezinsbijdragen zijn nagenoeg gelijk gebleven aan het voorgaande jaar.

Ten aanzien van de uitgaven is een besparing op personeelskosten gerealiseerd. Ook zijn er minder kosten dan voorzien gemaakt voor jaarlijks onderhoud aan gebouwen en begraafplaatsen. Door een zachte winter zijn ook de uitgaven voor energie lager geweest.

Daar tegenover staat een stijging van de zakelijke lasten/verzekeringskosten en zijn er meer gelden gereserveerd voor te verwachten groot onderhoud.

De kosten voor erediensten zijn gelijk gebleven aan voorgaande jaren, terwijl een stijging van de kosten was begroot.

Al met al is in het boekjaar 2015 een klein positief resultaat behaald. Voor 2016 wordt een klein negatief resultaat verwacht. Enerzijds omdat rekening is gehouden met inflatie, waardoor kosten zullen stijgen. Anderzijds omdat opbrengsten voorzichtig zijn ingeschat.

Laten we samen proberen om 2016 tot een mooi jaar te maken!
namens het pastorale team en het bestuur bedank ik u voor uw inzet en bijdragen.

*Colinda Smits-Verhoeven
penningmeester*

Flitsen(d) – uit de Lambertusflitsen

Jan van Engelen vierde tijdens de nieuwjaarsreceptie van Zanggroep Chantemble zijn 40-jarig jubileum als zanger. Hij begon als lid van Jongerenkoor St. Lambertus in februari 1969 en werd er secretaris van. Die functie bekleedde hij vijf jaar. Jan was ook een paar jaar voorzitter.

In 1987 stopte hij met zingen omdat dit in tijd niet meer te verenigen viel met het lidmaatschap van de gemeenteraad van Drunen. Hij werd dat jaar benoemd tot erelid van het koor. In 1995 werd Jan lid van 'Chantemble'. Door de jaren heen was hij actief in feestcommissies, bij acties en deed hij de PR van het jongerenkoor en de zanggroep.

Kapelpark Wonderbare Moeder

In 2015 is het park rond de Genadekapel in Elshout geheel opnieuw ingericht, aangeplant en ingezaaid als eerste fase van een ambitieus plan.

De meimaandcommissieleden Jos Geelen, Ad Muskens en Piet Jonkers hebben na deze eerste stap flink doorgezet om voor de meimaand van dit jaar ook het historische water terug te brengen in het park. Hiervoor wordt een deel van de oude Scheilooop, de vroegere grens tussen Holland en Brabant, weer in ere hersteld. Het grootste probleem hierbij vormen de nutsvoorzieningen (elektriciteit, gas, water, riolering en andere kabels) die verlegd moeten worden. In de terug te leggen Scheisloot komt een brug voor de woning achter het park en daarin moeten dus ook de leidingen terug worden aangelegd.

Er is hulp van plaatselijke bedrijven die als 'sponsors in natura' het graafwerk, de beton, de fundering, de buizen (met een doorsnee van 80 cm) en de stenen gratis ter beschikking stellen. Voor het metselwerk van de buitenkanten van de brug wil de commissie een beroep doen op leerlingen van het vmbo die, onder leiding van een ervaren metselaar, hier een kunstwerk van gaan maken. Ook de commissieleden en ook anderen steken de handen uit de mouwen om het geheel op tijd klaar te hebben.

Helaas komen de kosten voor het verplaatsen van het aanwezige leidingwerken en die voor het wegpompen van grondwater wel voor rekening van de commissie. Hiervoor is al een groot deel van de financiering rond, onder andere door de vorig jaar al verkregen bijdrage uit het Rabobank Stimuleringsfonds en van parochianen.

Medio februari is het graafwerk gestart en voor het begin van de meimaand moet ook dit deel van het project zijn afgerond.

Naast het organiseren en uitvoeren van het werk is ook het binnenhalen van financiële steun een hele prestatie van deze drie heren, gesteund door een aantal Elshoutse ondernemers, want er wordt in geen geval een beroep gedaan op de beperkte middelen van onze parochie.

Vandaar ook een oproep aan alle parochianen en aan iedereen die dit project een warm hart toedraagt, om een bijdrage te storten op de bankrekening van de commissie: **NL 92 RABO 0112 6052 14**.

Kent u nog instellingen die deze initiatieven financieel zouden kunnen ondersteunen? Meld het even bij de parochie!

Voor volgend jaar staat de aanpassing van de ingang van het park op de planning van de werkgroep. Deze ingang zal in dezelfde stijl als de brug over de Scheilooop worden aangelegd. Voor de jaren daarna blijft het groot onderhoud van de Genadekapel zelf hun aandacht vragen. De kapel dateert uit de jaren zestig van de vorige eeuw en is gebouwd naar de inzichten van die tijd. In meer dan 50 jaar is er natuurlijk een behoorlijke aanslag gepleegd op het bouwwerk en ook hieruit komt een forse kostenpost te voorschijn, dus blijft uw steun noodzakelijk.

De complete werkgroep Maria Bedevaart, die naast de drie genoemde parochianen ook nog bestaat uit Diny Schoenmakers, Mien Jonkers en diaken Albert Soeterboek, is al druk met de organisatie van alle meimaandvieringen en -activiteiten. Hierbij zal de jaarlijkse processie opnieuw op zondag worden gehouden. In de tijd dat pastoor Van Osch in Elshout pastoor was, werd de processie ook al op de zondag gehouden. Later werd dit verplaatst naar *Onzendag*, de laatste dag van mei, maar dat stuitte steeds vaker op organisatorische bezwaren. De leden van deelnemende verenigingen, koren en de uit te nodigen pastores en notabelen hebben een steeds vollere agenda op werkdagen. Omdat het pastorale

team ook de openluchtmis in ere wil houden en midden op de dag de temperatuur aangenamer is in de meimaand, zijn dit redenen genoeg om de goede ervaring van afgelopen jaar voort te zetten. Dus **zondagmiddag 29 mei** is de processie met openluchtmis op het vernieuwde parkje rond de Genadekapel. Op het middenblad van deze Parochiewijzer staat het gehele meimaandprogramma in detail omschreven.

Het is duidelijk dat de werkgroep erg gemotiveerd is om de Maria-devotie in onze parochie levend te houden, te vernieuwen en te verbeteren en zo de toekomst ervan te waarborgen voor onze parochianen en pelgrims uit de wijde omgeving.

Jan Brok

Kapelfunctie voor de kerken van Herpt en Heusden

In de Parochiewijzer van Kerstmis 2015 hebben we er al over geschreven: het kerkbestuur heeft besloten om de kerken van Herpt en Heusden een

kapelfunctie te geven. Dit houdt in dat de weekendvieringen in beide kerken komen te vervallen; dit geldt ook voor de bijzondere feesten zoals Kerstmis en Pasen, vormsel en eerste communie.

Wel kunnen er nog doopvieringen gehouden worden, huwelijks- en jubileumvieringen en uitvaarten.

De omzetting van kerk naar kapelfunctie vindt op de volgende data plaats:

- Herpt: 18 juni 2016 om 19.00 uur;
- Heusden: 25 juni 2016 om 19.00 uur.

Dit zal gebeuren in een bijzondere eucharistieviering. U bent allen van harte uitgenodigd om deze vieringen bij te wonen.

Wel willen we benadrukken dat dit GEEN afscheidsvieringen zijn en dat de kerken NIET onttrokken worden aan de eredienst. Dit gebeurt pas wanneer er een passende herbestemming voor de kerken gevonden is.

Het bestuur van de Parochie Wonderbare Moeder is druk doende om dat te realiseren. Voor Heusden is men in gesprek met een geïnteresseerde koper. Voor Herpt zijn er nog geen verdere ontwikkelingen.

Mocht u de dienst willen bijwonen, maar niet in de gelegenheid zijn zelf naar de kerk te komen, neem dan contact op met het secretariaat van de parochie in Drunen, telefoon 0416-372215. Dat geldt niet alleen voor deze afscheidsvieringen, maar ook voor alle missen gedurende het gehele jaar. Vervoer zou nooit een belemmering moeten zijn voor een kerkbezoek elders in de parochie.

In Heusden in het zorgcentrum Sint-Antonius zal wel wekelijks een eucharistieviering blijven (kapel op de eerste verdieping.) Die zal vanaf juli niet meer op dinsdag zijn, maar op zaterdag om 17.00 uur. In Herpt zal in de maanden juli, augustus, september en oktober, op de eerste dinsdag van de maand om 19.00 uur, een uur van stilte en gebed met aanbidding gehouden worden. De diaken zal hierin voorgaan. Er is een termijn van 4 maanden afgesproken als proef. Daarna zal gekeken worden of men hiermee doorgaat.

Het pastorale team hoopt van harte dat dit alles in een behoefte voorziet en uiteraard zijn parochianen uit de hele parochie Wonderbare Moeder hierbij van harte welkom.

In de vorige Parochiewijzer is dit ook al ter sprake gekomen, maar nogmaals willen we benadrukken dat alle vrijwilligers van Herpt en Heusden van harte welkom zijn bij de vrijwilligersteams in Drunen en Elshout. Mocht u willen zingen, kosteren, schoonmaken of iets anders: iedere vrijwilliger is zeer welkom en ze zijn dringend nodig

in de parochie. Zonder vrijwilligers kan geen enkele parochie goed functioneren.

Het bestuur is zich er zeer van bewust dat de omzetting naar kapelfunctie zeer ingrijpend is. Helaas kan het niet anders. We hopen dat iedere parochiaan van Herpt en Heusden zijn weg weet te vinden naar de kerken van Drunen en Elshout. Weet dat iedereen van harte welkom is.

En dan nog even een kwestie die niet te maken heeft met de kapelfunctie maar met het effectief sluiten van de kerken. Soms krijgen we de vraag: Wat gebeurt er met de inboedel als de kerken gesloten worden?

Liturgische objecten (zoals kelken, liturgische gewaden, kandelaars, wierookvaten, grote heiligenbeelden enz.) krijgen een nieuwe bestemming in een andere kerk in onze eigen parochie of in een andere kerk waar nodig. Want deze objecten zijn immers gemaakt en bestemd (en soms zelfs gewijd) voor een kerk en de eredienst. Ook kunnen we denken aan missielanden waar ze veel tekort hebben. Als het gaat om niet-liturgische objecten (zoals kasten, tafels, banken, stoelen, orgeltjes, e.d.) kunnen we denken aan een verkoop die we kunnen houden zodat we het op een eerlijke manier kunnen bestemmen aan geïnteresseerden. Nadere informatie hierover volgt nog.

Marie-Bernadette Stevens

Van bloemen tot bloemsierkunst:

Corrie en Wim Elias zijn helemaal op elkaar ingespeeld!

Corrie (76) en Wim (75) Elias verzorgen al jaren de bloemstukken in de Drunense Lambertuskerk. Bij hoogtijdagen als Pasen en Kerstmis, en door de maanden heen om het altaar wat op te fleuren. Tijdens Kerst in 2015 was het een en al pracht en slaagde het echtpaar erin het werken met bloemen tot kunst te verheffen. Toch baarden juist deze stukken de nodige zorgen. Zouden de bloemen te snel gaan bloeien vanwege de toegevoegde meststoffen en de hoge temperatuur in de kerk? Het viel gelukkig mee.

Tweeënveertig jaar geleden vroeg bouwpastoor Meeuwissen van de St. Jozef(nood)kerk aan Corrie Elias of zij de bloemen in de kerk water wilde geven. Hij trok eropuit voor een korte vakantie. Corrie vond dit goed en ging aan de slag.

Ná de vakantie van de pastoor kreeg zij van hem het verzoek of zij de zorg voor de bloemen in de kerk op zich wilde nemen. Dat leek Corrie wel wat.

Zij volgde cursussen in bloemschikken en vervaardigde door de jaren heen heel wat fraaie bloemstukken om het altaar van de noodkerk op te fleuren.

“Door het vele doen krijg je het werken met bloemen in de vingers. En door her en der rond te kijken doe je allerlei ideeën op,” zegt zij hierover.

Ná de fusie van de parochies St. Jozef en St. Lambertus ging Corrie aan de slag in de Lambertuskerk. Zij kreeg hulp van haar man die inmiddels met pensioen was gegaan en actief wilde zijn voor de kerk als ‘bloemschikker’.

Wim Elias ontpopte zich als het creatieve brein achter de stukken die het altaar sieren in deze kerk. Als je Wim wat beter kent is die creativiteit wel te verklaren. Schitterend zijn de glassculpturen die in zijn huis te vinden zijn en waarvan hij de maker is. Maar ook in het schilderen op doek of hout is Wim meer dan vaardig.

De bloemstukken met Kerst zijn de meeste lezers van dit blad wel bekend. Hoe gaan Corrie en Wim te werk bij het maken van die stukken? Allereerst wordt een schets gemaakt. Dan wordt een keuze gemaakt voor de te gebruiken bloemen. Vervolgens gaat vooral Corrie op zoek naar bloemen en bijkomende materialen zoals hulsttakken, takjes met bessen enzovoorts.

Dikwijls gebeurt dit zónder kosten. De ervaring leert dat het werk van Corrie en Wim relatief steeds goedkoper wordt. Voor advies en materialen maken zij graag gebruik van de diensten van Ton van Hulten. Verder hebben zij hulp van Riekie van Drunen, die de stukken bijhoudt als Corrie en Wim andere verplichtingen hebben.

De uren zijn eigenlijk niet te tellen die worden besteed aan de opmaak, het opruimen en twee- tot driemaal in de week water geven. Wanneer zij er mee bezig zijn wordt inmenging van derden niet geduld. Overigens krijgen Corrie en Wim alle ruimte van de pastoor en de koster Bernhard de Peffer hun werk te doen.

Tevredenheid alom, maar dat mag je eigenlijk wel verwachten omdat het moeilijk bloemschikken is in een donkere kerk! Elke keer weer lukt het.

Op de vraag of zij wel eens wat bijzonders hebben meegemaakt vóór, tijdens of ná het bloemschikken heeft Wim twee verhalen. “Ik had bij een kweker een paar honderd doorgesloten anjers besteld.

Die bleken op het moment dat ik ze wilde ophalen plotsklaps verdwenen. De koerier had er zich over ontfermd en was met zijn vracht onderweg naar verschillende klanten. Er gingen heel wat telefoontjes aan vooraf eer de handel terug was op de plaats van de kwekerij. Verder bleken de bloemen zich voor in de vrachtwagen te bevinden. Eerst moest alles worden uitgeladen voordat de anjers tevoorschijn kwamen. Die verloren uren had ik mooi aan het schikken kunnen besteden.” Het andere verhaal: “Ik had gele en witte open fresia’s besteld bij een andere kweker. Ging ze op Goede Vrijdag ‘s avonds ophalen. De kweker wilde ze eerst niet afgeven. En waarom niet? Hij had nog nooit zoveel fresia’s bij elkaar in bloei gezien (normaal verlaten ze ‘groen’ de kas), en kon er daarom niet van scheiden. Ik kreeg ze uiteindelijk mee, maar de man stond er wel bij te janken!”

Na heel wat jaren dit werk in de Lambertuskerk te hebben mogen doen komt de vraag hoe lang Corrie en Wim Elias met hun werk voor de kerk doorgaan. Corrie geeft aan dat gelet op hun leeftijd het werk moeilijker begint te worden. Wim hierover: “Zolang we het leuk blijven vinden, gaan we ermee door.”

Jan van Engelen

Pasen

Nu is het feest, de strijd is gestreden
Want Jezus Christus overwon de dood.
Roep het uit, schreeuw het van de daken:
Jezus is opgestaan! Hij is oneindig groot.

Nu heeft de dood het niet meer voor 't zeggen.
Nu is het slechts een doorgangspoort
Die toegang geeft tot eeuwig leven
Want Jezus leeft: Hij heeft het laatste woord.

Wereldjongerendagen 2016: Onze jongeren hebben er zin in!

Rob Klerks (26 jaar)

“Waarom wil ik naar de Wereldjongerendagen? Toen ik zestien was begonnen we met onze jongerengroep aan de voorbereiding op de WJD, twee jaar later in Australië. Twee jaar later, na maanden van enveloppen stickeren, auto’s wassen en andere activiteiten was het zo ver. Na een lange reis maakte we kennis met onze gastgezinnen. Na de eerste week, vol van activiteiten, kerkdiensten en veel plezier gingen we naar Sydney, voor het hoofdprogramma van de WJD.

Daar namen we deel aan een indrukwekkende kruisweg, een welkomstviering, verschillende festivals en als afsluiting met zijn allen slapen op een veld en de volgende ochtend een mis met de Paus. Mijn eerste WJD maakte zoveel indruk dat ik drie jaar later weer ben gegaan, toen in Madrid en weer twee jaar later in Rio de Janeiro. Elke WJD heeft een aantal vaste activiteiten. Wat het zo bijzonder maakt is de ontmoeting met vele duizenden katholieke jongeren. Waar wij hier vaak alleen lijken te staan, voel je daar pas echt hoe groot onze kerk is. Dit is een enorme stimulans voor ons en voor ons geloof, en natuurlijk een enorme levenservaring!”

Marenthe Romeijn (19 jaar)

“Al jaren roep ik dat ik mee wil naar de Wereldjongerendagen en nu kan ik eindelijk gaan. Ik ben vooral enthousiast geworden door de mooie verhalen van vrienden die ook naar de WJD zijn gegaan. Die gaan over de ontmoetingen met andere katholieke jongeren, maar beschrijven vooral de warme en unieke sfeer. Dit wordt een mooie reis vol ontmoetingen, geloof maar vooral een supergezellige tijd! De voorbereiding is al hartstikke leuk. We organiseren sponsoracties zodat de reis voor iedereen betaalbaar is.

Tot nu toe vond ik de avond koekjes bakken het gezelligst. Ik heb er superveel zin in en kan eigenlijk niet wachten om te gaan in juli!

Alissa Kivits (16 jaar)

“De Wereldjongerendagen zijn een unieke kans om jongeren te ontmoeten van over de hele wereld die allemaal samen zijn gekomen omwille van hun geloof in God. Ik verwacht een bijzondere, inspirerende tijd die me meer inzicht zal geven in hoe anderen het geloof ervaren. Niet alleen van de WJD zelf, maar ook tijdens het voorprogramma, wanneer we in gastgezinnen zullen verblijven, zullen we meer leren over de Poolse cultuur en een andere manier van leven. Voor mij is het een kans om te zien dat mensen allemaal iets gemeenschappelijk hebben, ongeacht culturele verschillen.”

*Ben jij tussen de 16 en 30 jaar oud, en wil je meer weten over de Wereldjongerendagen in **Krakau** (18 juli – 2 augustus 2016)?
Mail dan naar jongerenwjd@gmail.com.
Je krijgt antwoord van Rob of Marenthe!*

Een dag niet gelachen...

Op een ochtend opent een pastoor de kerk en treft voor de deur... een dode ezel aan. Nadat hij van de schrik bekomen is, belt hij de burgemeester met het verzoek om het dier te laten weghalen.

“Los zelf uw problemen maar op!”, foetert de burgemeester, die een gloeiende hekel heeft aan de pastoor. “Tenslotte is het uw taak om de doden netjes te begraven!”

“Daarom bel ik juist naar u”, antwoordt de pastoor fijntjes. “Volgens goede gewoonte neem ik dan eerst contact op met de naaste familie.”

